

ΑΝΑΜΕΣΑ στα αποτελέσματα που θα έχει η πολιτική που θα εφαρμοστεί στη διετία 1986-1987 θα είναι, όπως ομολόγησε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας, και μία στασιμότητα στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν.

Και αν ακόμα υποθέσουμε ότι το ΑΕΠ θα αυξηθεί φέτος κατά 1,5%, με προοπτική στασιμότητας το 1986 και 1987, η συνολική αύξηση του την 5ετία 1983-1987 είναι αμφίβολο αν θα ξεπεράσει το ένα τρίτο εκείνης που προβλεπόταν στο πενταετές (που έδωσε στόχο αύξησης του ΑΕΠ 3% - 3,5% το χρόνο, ενώ, με βάση τα όσα προαναφέρθηκαν ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ θα είναι γύρω στο 1% - 1,5%).

Ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του την Παρασκευή είπε:

«Τα πλαίσια αυτής της ανάπτυξης προσδιορίζονται από το αναπτυξιακό πρόγραμμα της κυβέρνησής μας, που καλύπτει την περίοδο '83-'87. Πρέπει, όμως, να αναθεωρηθεί σε ό,τι αφορά κάποιους συγκεκριμένους στόχους του, με βάση τα νέα δεδομένα».

Από τα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω φαίνεται καθαρά ότι το πενταετές 1983-87 δεν έχει πια καμιά σχέση με την πραγματικότητα όχι σε «κλίτους» στόχους του, αλλά στους κεντρικούς και βασικούς στόχους του (εφόσον, φυσικά, θα εφαρμοστεί η πολιτική που εξαγγέλθηκε για τα έτη 1986-1987).

Ένας από τους στόχους της πολιτικής αυτής είναι, σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, και

«Η μείωση του συνολικού ελλείμματος του δημόσιου τομέα ως ποσοστού του ΑΕΠ κατά τέσσερις μονάδες σε σύγκριση με το 1985».

Σ' αυτόν ακριβώς το στόχο οφείλεται και η πρόβλεψη που έκανε ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας για στασιμότητα τα επόμενα δύο χρόνια. Το ερώτημα, όμως, που διατυπώνεται από παντού είναι: με τέτοιους στόχους και τέτοια προσοχή, πώς είναι δυνατόν, όπως είπε ο Πρωθυπουργός την Παρασκευή το βράδυ: «Το κράτος (να) προσανατολίζεται άμεσα σε μια αναπτυξιακή οικονομική πολιτική»;

ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΕΡΓΑ

Το ερώτημα αυτό αφορά, κατά κύριο λόγο, τα έργα που περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό των δημοσίων επενδύσεων, καθώς και τις επενδύσεις των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Αν η μείωση του ελλείμματος του δημόσιου τομέα προέλθει από περικοπές και ενός μέρους αυτών των επενδύσεων (δηλαδή αν υπάρξει μείωση τους όχι σε ονομαστικές αλλά σε πραγματικές τιμές), τότε είναι δύσκολο να δει κανείς πώς ο δημόσιος τομέας μπορεί να αποτελέσει μοχλό οικονομικής ανάπτυξης την ερχόμενη διετία.

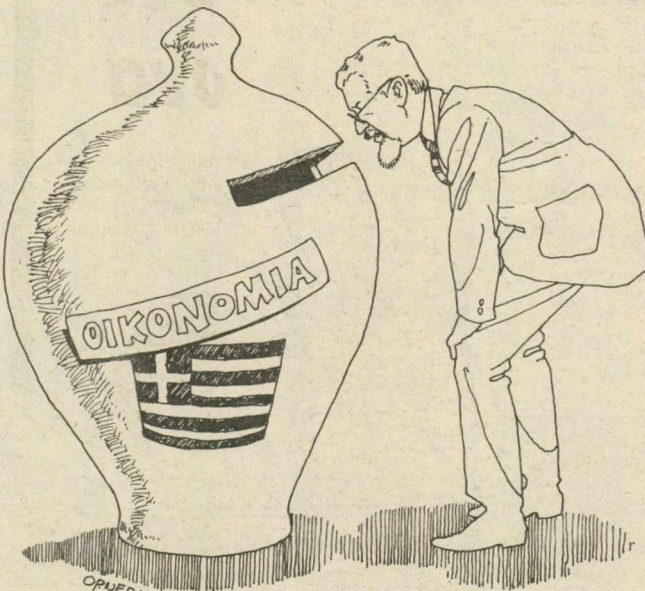
Από τα παραπάνω είναι σαφές ότι με το πρόγραμμα σταθεροποίησης που εξαγγέλθηκε για τη διετία 1986-1987 ουσιαστικά ακυρώθηκε σε μεγάλη έκταση το Πενταετές Πρόγραμμα Κοινωνικής και Οικονομικής Ανάπτυξης 1983-1987.

Αν δεχτούμε την πρόβλεψη του υπουργού Εθνικής Οικονομίας ότι θα υπάρξει στασιμότητα (δηλαδή μηδενική αύξηση του ΑΕΠ) τα έτη 1986-1987 και εφόσον η κυβέρνηση παραδέχεται ότι θα υπάρξει μείωση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων, είναι βέβαιο ότι η απώλεια αυτή θα αποτελέσει κέρδος για κάποιους άλλους. Ποια είναι η έκταση της απώλειας αυτής και ποιοι θα έχουν το αντίστοιχο όφελος;

Η κυβέρνηση για να δείξει ότι θα υπαρξει «δίκαιη» κατανομή των δαφνών που συνεπάγεται η πολιτική που εξήγγειλε, δήλωσε ότι ανάμεσα στα μέτρα που πρόκειται να λάβει είναι και μία «εφάπαξ εισφορά (μέχρι 10%, ανάλογα με το ύψος τους) στα κέρδη των επιχειρήσεων και ελεύθερων επαγγελματιών».

Όπως, όμως, προαναφέρθηκε, η μείωση του πραγματικού εισοδήμα-

Τα μέτρα και το κόστος τους

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ

Του ΜΑΝΟΛΗ Γ. ΔΡΕΤΤΑΚΗ

τος των μισθωτών και συνταξιούχων θα είναι πολύ μεγάλη μέσα στο 1986 (το έτος στο οποίο θα καταβληθεί η εφάπαξ εισφορά). Αν πάρουμε ως βάση τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν πρόσφατα στον Τύπο («ΝΕΑ», 29.9.85) για τις πηγές από τις οποίες προέρχεται το εισόδημα που δηλώθηκε από φυσικά πρόσωπα για το 1984 (για τα νομικά πρόσωπα δεν υπάρχουν στοιχεία για το έτος αυτό) η εικόνα έχει ως εξής:

α) Μισθωτές υπηρεσίες (μισθωτοί και συνταξιούχοι)	786.620 εκατ.
β) Εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις	174.550 εκατ.
γ) Ελεύθερα επαγγέλματα	28.970 εκατ.

Είναι, φυσικά, γνωστό ότι οι δηλώσεις που αφορούν τις μισθωτές υπηρεσίες είναι ακριβείς μέχρι και την τελευταία δραχμή, ενώ δεν μπορεί να ληφθεί το ίδιο πράγμα για το εισόδημα από τις δύο άλλες πηγές.

Και ενώ η επιβάρυνση για τους μισθωτούς υπολογίζεται σε απώλεια εισοδήματος κατά μέσο όρο 10% για το 1986, η έκτακτη εισφορά, κατά μέσο όρο, θα είναι μικρότερη από το 10% στο εισόδημα του 1984.

Η ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ

Και αν, όμως, ακόμα η επιβάρυνση ήταν η ίδια σε ποσοστό, τα δάφη θα τα έφερναν:

- Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι κατά 79,4%.
- Οι βιομήχανοι και οι έμποροι κατά 17,6%.
- Οι ελεύθεροι επαγγελματίες κατά 3,0%.

Για τους λόγους, όμως, που προαναφέρθηκαν, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι θα κληθούν να καταβάλουν πολύ πάνω από το 80% του κόστους της πολιτικής που αποφασίστηκε.

Ποιος θα ωφεληθεί από την πολιτι-

κή αυτή; Είπε ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του της περασμένης Παρασκευής:

«Δεν μιλάμε για μια πολιτική ζήτησης που στοχεύει, όπως σε άλλες χώρες, στο να γίνουν επενδύσεις με τη δημιουργία υπερκερδών στον ιδιωτικό τομέα σε βάρος του εργαζόμενου λαού».

Και υπερκερδή, μάλιστα, μπορεί να μην υπάρξουν σε όλες τις περιπτώσεις. Τα υπερκερδή, όμως, δεν μπορούν να αποκλειστούν εντελώς (για παράδειγμα, εξαιτίας της υποτίμησης υπερκερδή μπορεί να έχουν διάφοροι μεράζοντες, ορισμένοι μεγαλοεξαγωγείς, οι εφοπλιστές κ.λπ.). Κέρδη όμως, θα υπάρξουν αφού, «το κέρδος», όπως είπε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στο λόγο στη Θεσσαλονίκη, αποτελεί:

«Την κινητήρια δύναμη της οικονομίας, και είναι θεμιτό και αποδεκτό όταν δεν είναι αποτέλεσμα εκμετάλλευσης μονοπωλιακής δύναμης, όταν διαμορφώνεται σε λογικά επίπεδα...».

Αν αφήσουμε κατά μέρος το πώς μπορεί να ελεγχθεί «η μονοπωλιακή δύναμη», και το πώς εμφανίζεται ένα «λογικό επίπεδο» κέρδους, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι όλη η «φιλοσοφία» των μέτρων της περασμένης Παρασκευής είναι, ακριβώς, η αύξηση των κερδών. Αυτοί που πραγματοποιούν τα κέρδη (άσχετα αν και κατά πόσο τα δηλώνουν), αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι θα ωφεληθούν από την πολιτική που εξαγγέλθηκε.

Πέρα από τα βασικά σημεία που επισημάνθηκαν πιο πάνω, στην πολιτική που εκφράζεται με το «πακέτο» των μέτρων που ανακοινώθηκαν την περασμένη Παρασκευή, παρατηρήθηκαν από διάφορους σχολιαστές και πολλές άλλες σημαντικές παραλείψεις. Επισημαίνουμε μερικές από αυτές:

- Στην ανακοίνωση των μέτρων δεν

Η μείωση του πραγματικού εισοδήματος συνταξιούχων και μισθωτών θα είναι πολύ μεγάλη μέσα στο 1986

γίνεται καμιά αναφορά στις ενθύνες της κυβέρνησης για την κατάσταση στην οποία φτάσαμε εξαιτίας των πράξεων και των παραλείψεων της την τετραετία 1981 - 1985.

- Καμιά, ακόμα, αναφορά δεν γίνεται στη ρόδινη εικόνα της οικονομίας που παρουσίαζε στο Λαό το ΠΑΣΟΚ στην πρόσφατη προεκλογική περίοδο.

- Καμιά νύξη δεν γίνεται στο γεγονός ότι ένα μέρος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε σήμερα οφείλεται και στην ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ (η οποία «συνέστησε» τα μέτρα που πάθθηκαν και ενημερώθηκε γι' αυτά πριν τα πληροφορηθεί ο ελληνικός Λαός).

- Καμιά διευκρίνιση δεν δίνεται για το πώς θα αρχίσουν να υλοποιούνται μέτρα όπως εκείνα που πρόκειται να (ξανά) εξαγγελθούν μέχρι το τέλος του έτους για μια αναπτυξιακή πολιτική για τη διετία 1986-1987, όταν η πολιτική που θα εφαρμοστεί την ίδια περίοδο θα είναι όπως εξήγηθηκε πιο πάνω, περιοριστική. Είναι φανερό από τις επισημάνσεις που έγιναν τόσο πιο πάνω όσο και σε όλα τα τμήματα του άρθρου αυτού, ότι ο Πρωθυπουργός παραμένει ακόμα προσκολλημένος σε μια τακτική που άρχισε να την εφαρμόζει μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το ΠΑΣΟΚ. Η τακτική, όμως, αυτή δοκιμάστηκε για τέσσερα ολόκληρα χρόνια και δεν ετελεσφόρησε. Οι στρατηγικοί στόχοι της Αλλαγής απαιτούν μίαν άλλη πολιτική, τα κύρια σημεία της οποίας δόθηκαν στο άρθρο μου στα «ΝΕΑ» στις 20.9.85.

ΜΕ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Δεν θα ήθελα να επαναλάβω εδώ τα όσα είχα αναλύσει εκθέσει στο άρθρο εκείνο. Με πολλή συντομία θα μπορούσα να επαναλάβω ότι η πολιτική Αλλαγής πρέπει να σχεδιαστεί και να εφαρμοστεί με την ουσιαστική συμμετοχή του Λαού μέσα στα πλαίσια της πολυκομματικής Εθνικής Λαϊκής Ενότητας, και να περιλαμβάνει:

- Ένα Διετές Πρόγραμμα 1986-1987 μας πραγματικά κοινωνικά δίκαιης και φιλολαϊκής κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής, που βασικό σκοπό θα έχει την προετοιμασία.

- Ενός Πενταετούς Προγράμματος 1988-1992 που θα θέσει τα θεμέλια μιας νέας και σύγχρονης παραγωγικής δομής σε όλους ανεξαιρέτως τους τομείς της ελληνικής οικονομίας. Τόσο το Διετές όσο και το Πενταετές Πρόγραμμα, για τα οποία έγινε λόγος πιο πάνω, θα πρέπει να αποτελέσουν οργανικά τμήματα ενός Δεκαπενταετούς Προγράμματος Εθνικής Ανασυγκρότησης 1986-2000 με βασικό στόχο την πραγματική οικονομική αυτοδυναμία της χώρας.

Σημείωση των «ΝΕΩΝ»: Ο πρώην υπουργός Οικονομικών Μανώλης Γ. Δρεττάκης είναι βουλευτής Α' Αθηνών.

«Η ΤΡΙΤΗ ΑΠΟΨΗ»

Η πολιτική επικαιρότητα επέβαλε σήμερα την αναστολή της δημοσίευσης συνεργασίας στην «Τρίτη Απόψη»